

POSTANOWIENIE

Dnia 5 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **D. C.** ,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 5 czerwca 2024 r.,
wniosku skazanego o wyłączenie
sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka,
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka od
udziału w sprawie IV KO 47/24**

UZASADNIENIE

Skazany D. C. pismem z dnia 7 maja 2024 r. złożył wniosek o wyłączenie SSN Marka Motuka od rozpoznania sprawy IV KO 47/24, wskazując, że sędzia ten został powołany na urząd sędziego przez Prezydenta RP przy udziale Krajowej Rady Sądownictwa w składzie ukształtowanym w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3). W tym kontekście wnioskodawca powołał się także na treść uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I - 4110 - 1/20 (OSN*KW* 2020/2/7, *LEX* nr 2784794). W przekonaniu

skazanego okoliczności te wskazują na uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności SSN Marka Motuka.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie. Jeśli chodzi o kwestię wadliwości powołania sędziów, związaną z udziałem w procesie nominacyjnym Krajowej Rady Sądownictwa, ukształtowanej w trybie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018, poz. 3), to zagadnienie to było przedmiotem obszernej analizy w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I - 4110 - 1/20 oraz w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22, LEX nr 3348360), co czyni zbędnym czynienie szerszych rozważań w tym zakresie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego powszechnie akcentuje się, że „sędzia ulega wyłączeniu, nie tylko wówczas, gdy istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie (art. 41 § 1 k.k.), ale również w sytuacji, gdy orzekanie przez sędziego w danej sprawie mogłoby prowadzić do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC i uznania, że taki skład orzekający w ogóle nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą” (*postanowienia SN: z dnia 6 lipca 2022 r., IV KO 66/22, LEX nr 3405631 z dnia 13 października 2021 r., II KO 30/21; z dnia 28 kwietnia 2022 r., IV KO 32/22; z dnia 17 marca 2022 r., II KO 12/22*). Niewątpliwie problematyka związana z procedurą powołania sędziów ściśle powiązana jest z prawem do rzetelnego procesu sądowego, co tym bardziej uzasadnia wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Marka Motuka od udziału w przedmiotowej sprawie.

Wyłączenie sędziego jest tym bardziej uzasadnione, jeśli zważy się dodatkowo na fakt, że w osobistym wniosku skazanego o wznowienie postępowania (który można potraktować jako sygnalizację podstaw do wznowienia postępowania z urzędu) wskazano na taką samą okoliczność dotyczącą wadliwości powołania jednego z sędziów zasiadających w składzie Sądu pierwszej instancji,

który wydał wyrok skazujący D. C. . Oznacza to, że SSN Marek Motuk, badając wniosek o wznowienie postępowania pochodzący od skazanego – w konsekwencji przydzielenia mu niniejszej sprawy – orzekałby z naruszeniem zasady *nemo iudex idoneus in propria causa*.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[ms]